

Psalm 41

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς νίοῖς κορε

2 ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων οὔτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός

3 ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ζῶντα πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ

4 ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυά μου ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαι μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου

5 ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἔξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἔως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἔξομολογήσεως ἦχου ἑορτάζοντος

6 ἵνα τί περίλυπος εἴ ψυχή καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου

7 πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς ιορδάνου καὶ ερμωνιῦ ἀπὸ ὅρους μικροῦ

8 ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διηλθον

9 ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ νυκτὸς φόδὴ παρ' ἐμοί προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου

10 ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήμπτωρ μου εἴ διὰ τί μου ἐπελάθου ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου

11 ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ δοστὰ μου ὧνείδισάν με οἱ θλίβοντές με ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου

12 ἵνα τί περίλυπος εἴ ψυχή καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου